

kõrwa! Ülesti Innimenne ei ole meie jures, agga wata, Jummal on Tunnistus. Mees minno ja sinno wahhel! Ja sün on se Kiowi-Rangur ja se Sammas need olgo Tunnistussekš, et minna ei tahha selle ülle sinno jure tulla, ja et sinna ei tahha ülle se Kiowi-Rangru ja ülle se Samba minno jure tulla, Kurja teggema. Abraami Jummal, ja temma Wanna Maori Jummal (§. 139.), moikko Digust meie wahhele! Jakob toetas sedda keit Rõmoga, ja wanlus selle töösse Jummalaga jutes, sedda temma Issa Isaak kartis, ja ohverdas Ohwrid seál. Mde peál se Taewa ja Ma-Jummalale.

§. 207. Teisel Homikul tousis Laban warra üles, ja jättis Jummalaga omma Tüttardele ja nende Poegadele, ja õnnistas ned, ja läks omma Wenda-dega tagasi omma Rojo. Ja Jakob haf-

hakkas ka jälle eddasī minnema omma Teeed, ja Jummalala Ingliid uåitasid ennast temmale kui üks suur Soåwæ-Hulk, et temma liss ja Lotus Jummalala peåle woiks sada pinnitud: seit temma olli Cabanist nûud ful peåsnud, agga teine Kartus olli temmal veel ees omma Wanna Esawi pârrast, kes täis Wihha olli järrele jänud, kui Jakob omma Wannematte jurest olli ãrralainud (§. 172.).

§. 208. Jakob läkkitas sepârrast Råsfusid ennese eli selle omma Wanna Esawi jure, kes ennast Seiri. Male olli asutand ellaina, mis Kanaani. Maast ka Louna pool Otsas olli, Willisti. Rahwa Ma kõrwas (§. 154.). Need sammad Råssud ehk wâjalâkkitud Mehhed pidid siis wâgga allandikult Esawiga râki ma, ja tedda Jakobbi Issandaks nimmetama